

Lenka Kočišová

Práce, kterou je Lenka Kočišová zastoupena na výstavě, se původně jmenovala *Vymizení*. K oživení obrazu krajiny je nutný aktivní zásah diváka. S postupným pohasínáním fluorescenční vrstvy se aktivní iniciační gesto převrací v kontemplativní ustnutí.

Křížek je jedním z prvních kroků na autorčině cestě od statické fotografie k dynamickému obrazu. Nejříve Lenka využívala manipulace a aranžování před objektivem, např. v *Leť, kačko, leť*. Z hlediska vývoje její práce je důležitější postup, kdy v podstatě animuje – oživuje již hotové fotografické obrazy. Zpětně dotváří nový referenční rámec svým starým fotografiím. U prací s fotkami nebo ve flashových animacích dominuje potřeba konstruovat příběh, viz *My never ending story*. S přechodem k videu ustupuje příběhová důrazu na aspekty samotného pohybu, gesta a výrazu.

V posledních pracích Lenka stále výrazněji fyzicky vstupuje do prostoru díla. Zároveň nahrazuje princip animace samplováním. V *I still looked for the spires of the cathedral*, práci ze studijního pobytu v Remeši, doplňuje videosekvence svým zpěvem. Zvuk zde zatím jen podbarvuje hlavní vizuální osu. V bakalářské práci už naplno využívá digitální manipulace obrazu i zvuku. Záznam intimního tělesného výrazu (zpěv a tanec) je rozsáhlý a znovu sestaven. Výsledná kompozice je již v tomto případě podřízena rytmu zvukové stopy díla.

Komplexní audiovizuální forma už nenechává tolik prostoru pro divákovou akci jako tomu bylo u *Křížku*, na druhou stranu nabízí více možností vymanit se z galerijního prostoru. Myslím, že právě za jeho hranice – do prostoru veřejného (ať už virtuálního či fyzického) – dílo Lenky Kočišové směřuje.

The work representing Lenka Kočišová in the exhibition was originally called "Vanishing". To enliven pictures of the countryside it is necessary to have the active intervention of the viewer. With the gradual darkening of the fluorescent layer, the active initiation gesture turns into a contemplative stagnation.

"Small Cross" is one of the first steps on the artist's journey from static photography to a dynamic picture. First Lenka used the manipulation and arrangement before the lens, e.g. in "Fly, duck, fly!". From the point of view of the development of her work, there is a more important advance, when she basically animates – she enlivens already prepared photographic pictures. She retrospectively supplements her old photography with a new frame of reference. In her work with photos, or in flashových animation what dominates is the need to construct a story, viz "My never ending story". With the transfer to video story-telling emphasis on aspects of the movement itself recedes, along with gestures and emphasis.

In her latest work Lenka has been increasingly emphatic in her physical entrance into the space of the work. At the same time she replaces the principle of animation with sampling. In "I still looked for the spires of the cathedral", work from a study holiday in Rheims, she complements video sequences with her singing. The sound at this time only provides background for the visual axis. In her BA work she fully uses digital manipulation of the picture and the sound. A record of intimate bodily expressions / singing and dance / is sampled and put together again. The resulting composition in this case is subordinate to the rhythm of sounds in the work.

The complex audio-visual form does not leave so much space for the viewer's action as there had been in "Small Cross"; on the other hand it offers more chances to extricate oneself from the gallery space. I think that just across the border – into public space /either virtual or physical/ - is where the work of Lenka Kočišová is heading.

Jan Zálešák

Lenka používá tělo jako receptor beatů a harmonií, jako následovníka reproduktorů, přetváří signál akustický na vizuální, to však nestačí, tříprostorový synchronní videozáznam tance rozloží do samplů jednotlivých pohybů a zpět je uspořádá podle nového modu stanoveného vlastní skladbou, která vyjadřuje samotný pocit tance a to vše procedit skrze digitální média, vyprojektovat se do prostoru a zatančit si se svou iluzí.

Lenka uses the body as a receptor of beats and harmonies, like the descendant of loudspeakers; she transforms acoustic signals into visual ones, but that is not enough; a three-dimensional synchronous video recording of the dance unfolds into samples of individual moves and she re-arranges them according to the new mode of her own given composition, which expresses the feeling of the dance itself, and then sifts it all through digital media, projects it into the space and expresses her illusions with dance.

Lenka Kočišová

Lenka Kočišová

narozena/born: 28. 6. 1976 Kyjov
web: http://server.ffa.vutbr.cz/~lenkako/public_html/
email: latexufkolon@yahoo.com

studium/education

1990 - 1994 Střední průmyslová škola potravinářské technologie Bzenec
1994 - 1998 Pedagogická fakulta Ostravské university
2000 - 2004 Fakulta výtvarných umění VUT Brno

skupinové výstavy od roku 2000 collective exhibitions since 2000

„Is tro art?“ Dům umění, Bratislava - 2001
„Ateliér performance“ - 2001 - 2004
Galerie Medium, VVU, Bratislava
Galerie Křítků, Palác Adria, Praha
Akademie für Bildende Künste, Mainz
Dům umění, Brno
„DMgroup“, Spolek, Brno - 2002
„Zoufalí a směšní“, Spolek, Brno - 2003
„Anonymous festival“, Galerie města, Plzeň - 2004

